

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19C/52/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115203187
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8115203187.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v právnej veci žalobcu: Y. F., W.. X.XX.XXXX, M. F. Ď. XX, XXX XX T., zastúpeného ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU JUDr. Igor Šafranko, so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovaného: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 852, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takt

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 2.883,89 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 10.2.2015 domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2.883,89 eura, pričom svoj návrh odôvodnil tým, že „žiadostou zo dňa 6.12.2007 požiadal žalovaného o poskytnutie revolvingového úveru vo výške 74.000,- Sk (2.456,35 eura) (bod 5.zmluvy). Na základe žiadosti mu bola poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 2.456,35 eura (bod 6.zmluvy) so splatnosťou úveru (počet splátok) 36, mesačná splátka 148,34 eura so zmluvou odmenou 2.230,90 eura, nominálna hodnota úveru bola 5340,37 eura. V zmluve bola uvedená len výška RPMN: 76,84 %.

Podľa tejto zmluvy mu bola poskytnutá čiastka 2.456,35 eura) a žalovanému mal vrátiť 5.340,37 eura), teda navyše o 2.884,02 eura. Žalovanému uhradil čiastku 5.340,24 eura.

V predmetnej zmluve ide o neprijateľnosť zmluvnej podmienky o výške úveru, ktorá zahŕňa aj úroky. Už na prvý pohľad ide o zmluvu, ktorá bola uzavretá v rozpore s dobrými mravmi a neprijateľnú odplatu za úver. Tak vysoké úroky sú v rozpore s dobrými mravmi, čo konštatoval NS SR v rozsudku 5Cdo 26/2011. K výške neprimeranej odplaty za úver poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 25.9.2013 č.k. 3Co 151/2013.

V súvislosti s neprijateľnými poplatkami a úžerou cenou úveru vzniklo bezdôvodné obohatenie žalovaného o sumu 2.883,89 eura.

Žalovaný listom zo dňa 21.10.2014 oznámil, že celkový dlh z predmetnej zmluvy činí 8.030,09 eura“.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť aj z dôvodu premlčania nárokov, ktorých sa podanou žalobou žalobca domáha. Poukazoval na to, že zmluva o úvere je odplatnou zmluvou a v danom prípade sa účastníci dohodli na odplatnom požičaní peňažných prostriedkov a samotné dojednanie o výške úrokov nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere, a preto nie je možné rozhodnúť

o neplatnosti celej odplaty a prepisovať vôľu zmluvných strán tak, že pôjde o bezúročný úver. Namietal premlčanie v časti o zaplatenie úrokov vo výške 1.190,46 eura po uplynutí premlčacej lehoty.

3. V replike na toto vyjadrenie právny zástupca žalobcu na pojednávaní konanom dňa 19.11.2015 uviedol, že ak zmluvná odmena, ktorá bola v zmluve uvedená ako 86.884,- Sk je práve tá suma, ktorá pokrýva ako úroky, tak poplatky a v tomto prípade podľa názoru žalovaného bolo učinené zadosť zákonom a postup vyžadovaný zákonom bol dodržaný., ne súhlasí s takýmto nahradením zákonnej povinnosti uvádzať úroky, pretože z tohto nie je vôbec zrejmé, či sa nejaké poplatky uhrádzajú, či je to iba úrok a úrok v akej percentuálnej výške, lebo aj § 502 Obchodného zákonníka uvádza nie ako hlavnú náležitosť zmluvy o úvere výšku úrokov a napriek tomu vzniká ich povinnosť platiť, čo sa priamo rozchádza so zákonom o spotrebiteľských úveroch, ktorý hovorí, že úroky neuvedené v zmluve nepatria žalovanému ako veriteľovi, čo sa potom následne určilo ako ročná úroková sadzba.

Žalovaný si podľa neho nesplnil svoje povinnosti, pretože nie je možné posúdiť, aký úrok v tejto zmluve je a v podstate znemožnil takýmto spôsobom žalovaný vôbec posúdiť dojednanie o úrokoch v rámci pohľadu súladu s dobrými mravmi a úrok sa tu jednoducho nenachádza, je tu iba celková čiastka, ktorá sa má zaplatiť, ale nie úrok ako taký. Nie je vôbec zrejmé, z čoho pozostáva táto suma, či je to iba úrok a pokiaľ by to bol iba úrok, tak samozrejme odporuje dobrým mravom, pretože za 3 roky viac než celú istinu je v rozpore s dobrými mravmi a takýto úrok samozrejme nepatrí žalovanému.

Poukázal ďalej na to, že až v novembri 2014 po tom, čo žalovaný zaslal platobnú históriu, sa mohol žalobca dozvedieť od združenia to, či došlo k na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu.

4. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 19.11.2015 č.k. 19C/52/2015-42 bolo rozhodnuté, že žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 2.883,89 eura a nahradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 456,19 eura na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, pričom prvoinštančný súd odôvodnil rozhodnutie tým, že sa stotožňuje s právnym zdôvodnením žalobného návrhu uvedenom v písomnom vyhotovení žalobného návrhu a stotožňuje sa aj s jeho stanoviskom k vzneseným námietkam žalovaného. Je nepochybné, že sa v danom prípade jednalo o absolútne neplatný právny úkon. Spôsob, akým bol úver uzavretý, jednoznačne poukazuje na zlý úmysel žalovaného neposkytnúť žalovanému ochranu ako spotrebiteľovi a v podstate aj spôsob, akým sa tento prípad vyvíjal, svedčí o tom, že žalovanému vyhovovalo, akým spôsobom vlastne od žalobcu dané platby inkasoval. Je evidentné aj to, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, tak ako to aj žalobca v žalobe tvrdí a to neprimerané vnucovanie ďalšej služby, v danom prípade automatického navyšovania schváleného úveru, keď žalobca nepožadoval revolvingový úver, ale požadoval pôžičku v určitej výške a rovnako aj rozhodcovská doložka uvedená vo všeobecných obchodných podmienkach v bode 18.1 Všeobecných obchodných podmienok je v zmysle ustálenej praxe súdov považovaná za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Vo vzťahu k namietanému premlčaniu dal za pravdu žalobcovi, ak tento tvrdil, že sa o tom, že sa na jeho úkor žalovaný bezdôvodne obohatil dozvedel v novembri 2014 od združenia, pričom podľa listu zo dňa 21.10.2014, ktorým žalobca žiadal o zaslanie kópie zmluvy a prehľadu splátok, lebo až vtedy bolo možné zistiť, že žalovaný ešte voči žalobcovi uplatňuje dlh vo výške 8.039 eur.

5. V dôsledku odvolania žalovaného Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 31.5.2017 č.k. 23Co/57/2016-55 prvoinštančný rozsudok zrušil a vec vrátil na súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, pričom uviedol, že súd prvej inštancie nemôže svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodniť tým, že sa stotožňuje so zdôvodnením žalobného návrhu. Je úlohou súdu prvej inštancie, aby uviedol v rozsudku zistený skutkový stav týkajúci sa veci a aby tento zistený skutkový stav sám právne posúdil. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je zrejmé, z čoho vyplýva priznaná výška bezdôvodného obohatenia. Takéto rozhodnutie súdu prvej inštancie nedáva účastníkovi možnosť efektívne sa proti nemu brániť, a preto odvolací súd toto rozhodnutie zrušil postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie sa má vysporiadať s právnou otázkou, či na strane žalobcu vzniklo alebo nevzniklo bezdôvodné obohatenie, na základe v žalobe tvrdených skutočností, ktoré sám posúdi. Ak zistí, že bezdôvodné obohatenie vzniklo, odôvodní jeho výšku a bude sa zaoberať vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného, pričom je potrebné mať na zreteli, že subjektívna premlčacia lehota plynie v rámci objektívnej premlčacej lehoty. Objektívna premlčacia lehota bezdôvodného obohatenia je trojročná, odkedy došlo k bezdôvodnému obohateniu, resp. desaťročná, ak ide o úmyselné bezdôvodné

obohatenie. Pokiaľ súd prvej inštancie je toho názoru, že v danom prípade sa jedná o úmyselné bezdôvodné obohatenie, odôvodní aj túto skutočnosť a uvedie, od akej udalosti začala plynúť objektívna premlčacia lehota. Poukázal ďalej na to, že súhlasí so záverom, že subjektívnu premlčaciu lehotu dvoch rokov je potrebné počítať od času, kedy sa žalobca preukázateľne dozvedel o tom, že vzniklo bezdôvodné obohatenie, a teda v tomto konkrétnom prípade od času, kedy sa žalobca dozvedel o tom, že dojednané zmluvné podmienky môžu byť neplatné.

6. Po vrátení veci z odvolacieho súdu na pojednávaní konanom dňa 12.10.2017 právny zástupca žalobcu uviedol, že v súvislosti s plynutím objektívnej premlčacej lehoty doby odkazuje na rozhodovaciu prax odvolacieho súdu, ktorý pri tomto dodávateľovi a pri obdobných zmluvách uvádza, že ide o dodávateľa, ktorý sa chce na úkor spotrebiteľa, svojho klienta, bezdôvodne obohacovať práve na základe toho, že vo svojich zmluvách nemá náležitosti, ktoré by mal mať. Pri takom správaní je daný minimálne nepriamy úmysel obohacovania sa na úkor spotrebiteľa. Pokiaľ ide o plynutie subjektívnej premlčacej doby, poukázal na prehlásenie združenia, v ktorom žalobca bol v čase, kedy túto zmluvu riešil, pričom na základe tohto je zrejmé, že vtedy došlo k vedomosti žalobcu o tom, že je možné podať takúto žalobu a cestou súdu sa domáhať vydanie bezdôvodného obohatenia, preto plynutie subjektívne premlčacej doby odvodzuje od tohto okamihu.

7. Právny zástupca žalovaného voči tomuto oponoval tým, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, kedy sa dozvedel o údajnom bezdôvodnom obohatení žalovaného na jeho úkor. Žalobca účelovo alebo z dôvodu nevedomosti stotožňuje okamih nadobudnutia vedomosti o možnom bezdôvodnom obohatení s okamihom, kedy predložil zmluvy na posúdenie spotrebiteľskému združeniu. Zákon pre tieto účely vyžaduje vedomosť spotrebiteľa, posúdenie zmluvného vzťahu združením na ochranu spotrebiteľa vo vzťahu k plynutiu premlčacej doby v tomto prípade nie je relevantné. Okrem uvedeného žalobca vôbec neozrejmil, aké okolnosti mu boli podpornými v oblasti tvrdení o úmysle žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na jeho úkor. Idem o ničím nepodporené, nepreukázané domnienky, ktoré nemajú oporu v žiadnej právnej skutočnosti.

8. Na pojednávaní konanom dňa 27.11.2017 k tomuto právny zástupca žalobcu uviedol, že v súvislosti s predchádzajúcim právnym záverom týkajúcim sa aplikácie 10-ročnej objektívnej premlčacej doby, poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/8/2017 z 28.6.2017, taktiež sp.zn. 2Co/9/2012 z 21.1.2013, sp.zn.18Co/110/2016 z 26.6.2017, sp.zn. 19Co/61/2017 z 31.8.2017, sp.zn. 20Co/281/2015 z 27.4.2017, sp.zn. 21Co/72/2014 z 19.3.2015 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/648/2013 z 20.2.2014. Všetky tieto rozsudky boli vydané proti žalovanému, ktorý je žalovaný aj v tejto veci a bolo v nich konštatované, že takéto konanie žalovaného, ktoré je skutkovo zistené aj v tejto veci je považované za úmyselné obohacovanie sa na úkor spotrebiteľa a je potrebné aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu.

9. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením listinných dôkazov a to: fotokópia formulárovej zmluvy zo dňa 6.12.2007 č. 8300003415 spolu so zmluvnými dojednaniaми, prehľad platieb k zmluve o revolvingovom úvere, stanovisko k žiadosti o zaslanie dokladov, vyjadrenie žalovaného, prehlásenie HOOS, a zistil tento skutkový stav:

10. Žalobca je fyzická osoba - spotrebiteľ.

11. Žalovaný je vedený v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, v oddieli Sro, vo vložke 22160/B v predmete činnosti o.i. poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov.

12. Dňa 6.12.2007 uzavreli účastníci - žalobca ešte pod pôvodným obchodným menom PROFIREAL spol. s r. o. zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru na formulárovom tlačive nazvanom Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere.

Podľa tejto žiadosti, u ktorej zmluvné dojednania mali byť podľa veľmi ťažko čitateľných ustanovení formulárovej zmluvy, súčasťou zmluvy, poskytol žalovaný žalobcovi úverový rámec vo výške vo výške 74.000,- Sk so splatnosťou 36 splátok splatných 20.dňa v mesiaci pri výške mesačnej splátky 4.469,- Sk za zmluvnú odmenu 86.884,- Sk. Nominálna hodnota úveru bola 168.884,- Sk a uvedená RPMN 76,84 %. Ako vyplýva zo zhodných tvrdení účastníkov, bola mu poskytnutá čiastka vo výške 74.000,- Sk, teda 2.456,35 eura a žalovanému mal vrátiť 160.884,- Sk, teda 5.340,37 eura.

13. Z prehľadu o splácaní úveru súd zistil, že žalobca v čase od 20.1.2008 do 20.3.2011 uhradil 18 splátok po 148,34 eura, 9 splátok po 20 eura, 17 splátok po 61,69 eura, 16 splátok po 86,65 eura a 1 splátku vo výške 54,99 eura, čo spolu činí 5 340,24 eura.

14. Z výsluchu žalobcu súd zistil, že keď sa v roku 2007 ocitol v zlej finančnej situácii a potreboval v súvislosti s bývaním určitú sumu peňazí cca 80.000,-Sk, zašiel do sídla žalobcu na Hlavnej ulici, kde po jeho žiadosti o pôžičku, bola s ním spísaná žiadosť o poskytnutie úveru. Nevedel v tom čase, čo je revolvingový úver, ale v žiadnom prípade nežiadal, aby mu bol poskytnutý úver tak, aby sa úverový rámec dopĺňal. Chcel si požičať sumu 80.000,- Sk s tým, že túto bude v pravidelných mesačných splátkach splácať. Po spísaní žiadosti mu bolo oznámené, že mu bol schválený úver vo výške 74.000,- Sk s tým, že ho má splácať v mesačných splátkach, nič iné v súvislosti s týmto úverom mu nebolo vysvetlené. Nebolo mu vysvetlené ani to, koľko má vlastne zaplatiť z titulu tohto úveru. Keď sa v roku 2014 chcel dozvedieť, ako dlho má ešte dlh splácať, obrátil sa na spotrebiteľské združenie, ktoré zistilo, že jeho dlh u žalobcu ešte činí 8.039 eur, táto suma sa mu zdala neprijateľne vysoká, a keďže túto sumu splácal na základe dohody o zrážkach zo mzdy, podal v januári 2015 žalobu o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy aj s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia.

15. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 12.1.2015 č.k. 15C/1/2015-16 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 14.4.2015 č.k. 19Co/89/2015-30 bolo uložené žalovanému predbežným opatrením zdržať sa použitia sa dohody o zrážkach zo mzdy zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300003415 uzavretej medzi účastníkmi dňa 10.12.2007.

16. Podľa prehlásenia Združenia na ochranu občanov spotrebiteľa HOOS zo dňa 19.7.2017 sa žalobca obrátil na združenie so žiadosťou, že potrebuje poradiť so zmluvou o úvere, ktorú uzavrel so spoločnosťou Profi Credit Slovakia, s. r. o. V mesiaci november 2014 im predložil zmluvu o úvere č. 8300003415 zo dňa 6.12.2007 a prehľad platieb na predmetnú zmluvu, zmluva podľa ich názoru je zmluvou bezúročnou a bez poplatkov a taktiež obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Vzhľadom na to, že ako spotrebiteľ uhradil vyššiu sumu ako mu bola poskytnutá informovali ho, že ak mu veriteľ poskytol úver vo výške 2.456,35 eura a uhradil 5.340,24 eura došlo k bezdôvodnému obohateniu zo strany veriteľa spoločnosti Profi Credit Slovakia, s. r. o. o sumu 2.883,89 eura a že má právo sa súdnou cestou domáhať vydania tejto sumy ako bezdôvodného obohatenia. Združenie mu odporučilo obrátiť sa ohľadom právnych služieb na advokáta, ktorú posúdi právnu stránku veci.

17. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

18. Predmetom konania sú nároky vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy, preto je potrebné na uvedenú právnu vec aplikovať príslušné ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy (ZoSÚ), ako aj ustanovenia §§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka poskytujúce ochranu spotrebiteľovi pri uzavretí spotrebiteľských zmlúv, pričom súd poukazuje na to, že podľa Občianskeho zákonníka súd posudzuje všetky nároky vyplývajúce z uzavretej zmluvy, aj keď sa jedná o zmluvu o úvere, ktorá je upravená ako základný zmluvný typ v Obchodnom zákonníku.

19. Podľa § 2 ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou
 - 1.sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
 - 2.poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
 - 3.poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými

poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,

5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html>> z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

Podľa § 3 ZoSÚ, podmienky ponuky spotrebiteľského úveru

Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania;3) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html>> v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.4) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html>>

Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Veriteľ je povinný na miestach, na ktorých ponúka spotrebiteľský úver, uverejniť základné informácie o poskytovaní spotrebiteľského úveru, najmä o výške ročnej percentuálnej miere nákladov.

Reklama5) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html>> alebo akákoľvek ponuka vystavená na obchodných miestach, na ktorých veriteľ ponúka spotrebiteľský úver, v ktorej je uvedená úroková sadzba alebo akýkoľvek údaj týkajúci sa nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, musí obsahovať informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov vo forme príkladu výpočtu podľa prílohy č. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html>>, ak to nie je uskutočniteľné v inej forme.

Pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html>>. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie.

Pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html>>) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o

a) úverovom limite, ak je stanovený,

b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená,

c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

Ak veriteľ ponúka spotrebiteľské úvery tomu istému spotrebiteľovi za rôznych podmienok, ročná percentuálna miera nákladov musí byť uvedená na výpočte podľa prílohy č. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html>> vo forme príkladu výpočtu podľa prílohy č. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html>>.

Počas trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere je veriteľ povinný písomne a bezodkladne informovať spotrebiteľa o zmene ročnej úrokovej sadzby a poplatkov.

20. Podľa § 4 ZoSÚ,

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí6) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html>> obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html>>,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,
- e) práva spotrebiteľa podľa § 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html>>.

Pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

21. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Podľa ustálenej praxe súdov / napr. nález Ústavného súdu ČR zo 7.mája 2009, sp.zn. I. ÚS 523/2007, uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011 č.k. IV.ÚS 55/2011-19, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26.apríla 2012, sp.zn. 5Cdo 26/2011/ dobrými mravmi sú pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku. Je pravidlom, že súlad obsahu právneho úkonu s dobrými mravmi musí byť posudzovaný vždy, bez ohľadu na to, či bol prípadne výsledkom slobodného dojednaní medzi účastníkmi zmluvy., pričom v spotrebiteľskej zmluve vždy je spotrebiteľ považovaný za slabšiu stranu. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.

23. Súd poukazuje v tejto súvislosti aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 23.6.2016 č.k. 17Co/107/2016, podľa ktorého „úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom najvyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100% oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom.

Odvolačný súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za

užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“ Ak dodávateľ predformuluje v spotrebiteľskej zmluve klauzuly, ktoré sú v rozpore s ustanovením § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, tak sa dostáva do rozporu so zákonom a takéto klauzuly sú neplatné (§ 39, § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>).

Pokiaľ ide o možnosť moderácie výšky úrokov, odvolací súd v tomto smere poukazuje na článok 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“). Z uvedeného článku vyplýva, že vnútroštátne súdy sú povinné iba neuplatniť nekalú podmienku, aby nebola záväzná pre spotrebiteľa, nemôžu však zmeniť jej obsah. Pokiaľ by vnútroštátny súd mohol meniť obsah nekalých podmienok, ktoré sú uvedené v takýchto zmluvách, mohlo by sa tým ohroziť splnenie dlhodobého cieľa uvedeného v článku 7 smernice. Táto možnosť by totiž mohla prispieť k odstráneniu odstrašujúceho účinku pre predajcov alebo dodávateľov spočívajúceho v tom, že sa takéto nekalé podmienky voči spotrebiteľovi jednoducho neuplatnia, keďže predajcovia alebo dodávatelia by sa totiž mohli pokúšať dotknuté podmienky používať, pretože by vedeli, že aj keby bolo rozhodnuté o ich neplatnosti, mohol by vnútroštátny súd zmeniť zmluvu v potrebnom rozsahu, a tak by ich záujmy ostali zabezpečené. Článok 6 ods. 1 smernice 93/13 <<http://merit.slv.cz/1smernice93/13>> nemožno chápať tak, že vnútroštátnemu súdu v prípade, že zistí existenciu nekalej podmienky v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, umožňuje zmeniť obsah uvedenej podmienky namiesto toho, aby ju voči spotrebiteľovi jednoducho neuplatnil (rozsudok Súdného dvora EÚ C-618/10 Banco Espanol de Crédito SA proti Joaquínovi Calderónovi Caminovi, bod 65, 69, 71).

Nariadenie vlády č. 238/2008 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2008/238/>> Z. z. a ani žiadny všeobecne záväzný predpis nijako neobmedzil súdy, aby korigovali neprimerane vysoké úroky, ktoré sú síce zložkou pre výpočet RPMN, no nie sú vyňaté z posudzovania dodržania imperatívu dobrých mravov zo strany súdu. Nemecký BGH v rozsudku z 13. 3. 1990 AZ XI ZR 252/89 vyhlásil úver s rozdielom o 12% percentuálnych bodov oproti priemeru na trhu pre obdobný úver za nemravný a žalobu zamietol pre rozpor plnenia s dobrými mravmi (civilnoprávna úžera). Švajčiarsky spolkový súd znížil v roku 1967 rozhodnutím z 1.4.1967 úrokovú sadzbu v prípadoch úverov pre spotrebiteľov z 26% na 18% a sadzbu 26% vyhlásil za odporujúcu dobrým mravom“.

24. V danom prípade súd zistil, že podľa formulárovej zmluvy, strany sporu mali uzavrieť zmluvu o revolvingovom úvere, pričom z výpovede žalobcu jednoznačne vyplynulo, že nemal záujem o poskytnutie revolvingového úveru, t.j. o úveru, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania, pričom príkladom revolvingového úveru sú kreditné karty, pri ktorých je klientovi poskytnutý úverový rámec a následne, ak vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorázovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má k dispozícii celý úverový rámec.

V danom prípade sa o takýto zmluvný vzťah zjavne nejednalo, o čom svedčia aj listinné dôkazy predložené v spore a najmä, že aj z obsahu formulárovej zmluvy je zrejmá poskytnutá čiastka úveru, nie úverový rámec. Nie je teda súdu zo spôsobu uzavretia predmetnej zmluvy zrejmé, z akého dôvodu došlo k uzavretiu revolvingového úveru na formulárovom tlačive, ktorý nepredpokladá revolvingový úver, keďže obsahovo poskytnutá čiastka úveru nezodpovedá úverovému rámcu.

25. Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, mala zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa § 43 Občianskeho zákonníka obsahovať najmä sumu, počet, termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom z formulároveho tlačiva je zrejmé, že takýto údaj v zmluve chýba a rovnako chýba aj správny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, pričom pokiaľ táto nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

26. V danom prípade uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov by malo byť uvedením správneho údaju, o čom svedčia aj ďalšie novelizácie Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré už jednoznačne uvádzajú, že ak je ročná percentuálna miera nákladov uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa, považuje sa úver za bezúročný a bez poplatkov.

Preto je potrebné aj ustanovenie vo vtedy platnom zákone o ZoSÚ o tom, že ak ročná percentuálna miera nákladov nie je uvedená, potrebné považovať za údaj - „ak nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov v správnej výške“.

Súdu nie je zrejmé, na základe akých skutočností vo formulárovom tlačive bola uvedená v časti Údaje o požadovanom revolvingovom úvere predpokladaná RPMN za úver 79,47 %, ktorá RPMN je podľa výšky poskytnutého úveru a celkových nákladov spotrebiteľa uvedená v zmluve správne, avšak v Údajoch o schválenom revolvingovom úvere sa uvádza, že pri totožných iných sumách, čiastkach a platbách, je RPMN za úver len 76,84 %.

V každom ohľade však predmetná vysoká RPMN, ktorá vlastne vyjadruje úrokovú mieru porovnateľnú s úrokovými sadzbami, ktoré ponúkajú banky, je neúmerne vysoká oproti tomu, v akej výške v decembri 2007 boli priemerné úrokové miery z úverov obchodných bánk, ktoré v tom čase činili 13,65 %.

27. Pokiaľ tzv. zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úrok, pretože nie je zrejmé, o čo iné by v danom prípade malo v tejto zmluve ísť, rozdelíme podľa splatnosti úveru 36 mesiacov na jednotlivé roky, spotrebiteľ mal zaplatiť za každý rok úrok zodpovedajúci 38,77 % úrokovej sadzbe. Predmetná úroková sadzba, keďže skoro trojnásobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu úverov podľa poskytovaných obchodnými bankami v decembri 2007, je jednoznačne úžernou úrokovou sadzbou.

Z tohto dôvodu je potrebné považovať predmetný úver za úžerný v rozpore s dobrými mravmi.

Všetky tieto skutočnosti svedčia o tom, že žalovaný ako dodávateľ finančnej služby hrubo porušil ustanovenia zákona ZoSÚ a z formulárového tlačiva je evidentné, že tak postupoval aj v iných zmluvných vzťahoch. Zavádzal spotrebiteľov o tom, že im poskytuje revolvingový úver a v skutočnosti im poskytoval len úver jednorázový s tým, že tento má byť splácaný.

Pritom zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré sa nachádzajú na druhej časti formulárovej žiadosti odhládnuť od toho, že sú absolútne nečitateľné, ani neobsahujú vysvetlenie, prečo v danom prípade dodávateľ finančnej služby použil takúto formulárovú zmluvu na úplne iný typ formulárovej zmluvy, než ktorý v skutočnosti so žalobcom uzatváral.

28. Keďže v danom prípade je potrebné považovať úver za úžerný, v rozpore s dobrými mravmi, patria žalobcovi nároky vyplývajúce z ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení.

29. Podľa § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

30. Bezdôvodné obohatenie spočíva vo výške rozdielu medzi sumou, ktorá bola na úver uhradená a výškou úveru, čo predstavuje sumu 2.883,89 eura.

31. Žalobca spočiatku uhradil splátky vo výške 148,34 eura a uhradil 18 splátok v celkovej výške 2.670,12 eura, pričom ostatná splátka bola zaplatená 22.2.2010, a tak po tomto dátume už sa na jeho úkor žalovaný bezdôvodne obohacoval, keď prijímal ďalšie platby v celkovej výške uvedenej v žalobe.

32. Podľa § 107 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. (subjektívna lehota)

Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. (objektívna lehota)

33. Pokiaľ žalovaný vzniesol námietku premlčania predmetného nároku, súd v danom prípade aplikoval pre hrubé porušenie ustanovení ZoSÚ, ktoré súd považuje za nepriamy úmysel, keďže tak robil sústavne a je to zrejmé aj z celého množstva súdnych rozhodnutí, ktoré konštatujú rovnaké porušenie zmluvných dojednaní a nerešpektovanie ochrany spotrebiteľa, desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu, preto keďže celá suma bezdôvodného obohatenia bola uhradená v 10 ročnej premlčacej lehote od podania žaloby, nedošlo k premlčaniu tohto práva v objektívnej premlčacej desaťročnej lehote.

34. Pokiaľ žalobca uviedol, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel z potvrdenia HOOS, súd aj s prihliadnutím na právny názor odvolacieho súdu uvádza, že tak ako v iných rozhodnutiach tohto senátu,

nemal prečo neveriť spotrebiteľovi - žalobcovi v tom, že sa o tom, že sa na jeho úkor môže žalovaný bezdôvodne obohacovať dozvedel až po návšteve v Združení HOOS.

35. Ohľadom 10-ročnej premlčacej lehoty a úmyslu žalovaného sa na úkor žalobcu obohatiť, súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že v občiansko-právnych vzťahoch sa za úmysel považuje nielen úmysel priamy - dolus directus, kedy druhá strana chcela porušiť a ohroziť záujmy chránené druhej osoby, ale aj úmysel nepriamy - dolus indirectus, kedy za takto úmyselného konanie sa považuje aj konanie druhej strany, ktorá vedela, že svojím konaním môže porušenie alebo ohrozenie práva spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bola s tým uzrozumená. Žalovaný nepochybne vedel, že porušuje ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. v podstatných náležitostiach zmluvy a že existuje spotrebiteľská legislatíva v Občianskom zákonníku a to v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka na ochranu spotrebiteľa ako slabšej strany a že tento spotrebiteľ je slabšou stranou sporu. Bolo jeho povinnosťou takto k nemu aj pristupovať. Počas celého zmluvného vzťahu žalovaný neodstránil zjavné porušenia spotrebiteľskej legislatívy nielen v tomto zmluvnom vzťahu, čo len dokladá jeho nepriamy úmysel.

36. Ohľadom premlčania súd ďalej poukazuje na to, že premlčanie je jeden z tradičných a významných inštitútov súkromného práva. Hlavným zmyslom existencie premlčania je stimulovať veriteľa k rýchlemu a včasnému uplatneniu jeho práva a zároveň snaha predchádzať v konkrétnych prípadoch dôkaznej núdzi na strane veriteľa v súdnom konaní a prispieť aj k právnej istote účastníkov občianskoprávných vzťahov. Ak by totiž veriteľ po tom, čo mu vznikla možnosť uplatniť svoje práva príliš dlho s uplatnením svojho práva otáľal, sťažila by sa tým možnosť dopátrať sa skutkového stavu a sťažilo by to aj dôkazné konanie a zároveň by vznikol na dlhú dobu trvajúci nevyriešený právny vzťah a tento by neprispieval k právnej istote. Z tohto dôvodu je teda zrejmé, že žalobca hneď po tom, čo sa dozvedel o dôvodoch, pre ktoré by sa mohol domáhať vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného aj svoj nárok uplatnil v subjektívnej dvojročnej aj objektívnej desaťročnej premlčacej lehote. Z tohto dôvodu súd neprihliadol k námietke premlčania.

37. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP, podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmnym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

38. Keďže žalobkyňa mala vo veci plný úspech, priznal jej súd voči žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie skutočností, rozhodujúcich
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym zisteniam, skutkovým
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli procesnej uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
- Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).